

Dosarul nr. 3ra-1066/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud. L. Holevițaia)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Bostan, V. Negru, Gr. Dașchevici)

DECIZIE

15 decembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca - Doneva
Maria Ghervas
Nina Vascan
Victor Burduh
Nicolae Craiu

examinând recursul depus de Inspectoratul General al Poliției de Frontieră,
în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă
de Denis Tihii împotriva Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, cu privire la
anularea actului administrativ individual defavorabil, restabilirea în funcție, încasarea
salariului pentru absența forțată de la muncă și încasarea cheltuielilor de asistență
juridică,

împotriva deciziei din 1 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 11 noiembrie 2019, Denis Tihii, reprezentat de avocatul Alina Ursu, a depus
cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției de
Frontieră cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil,
restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă și
încasarea cheltuielilor de asistență juridică.

În motivarea acțiunii, reclamantul a menționat că, la 17 octombrie 2019, a fost
emis Ordinul nr.1113/ps al Inspectoratului General al Poliției de Frontieră „, cu
privire la sancționarea disciplinară a funcționarului public cu statut special, prin care
s-a dispus: sancționarea disciplinară cu „concediere din funcția publică cu statut
special” a șefului de Sector al Poliției de Frontieră ”Lipcani” a DR „Nord” - Denis
Tihii, în conformitate cu prevederile art.38 alin.(1) lit. j) și art.58 alin.(1) lit. f) al
Legii nr. 288 din 16 decembrie 2016 privind funcționarul public cu statut special din
cadrul Ministerului Afacerilor Interne și pct. 94 al Statutului disciplinar al
funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne,
pentru comiterea încălcărilor grave: încălcarea prevederilor art. 23 alin.(3) al Legii
integrității nr.82 din 25 februarie 2017, art.50 lit. a), b), c), d), e), f), i), o), p) și r) al
Legii nr.288 din 16 decembrie 2016 privind funcționarul public cu statut special din
cadrul Ministerului Afacerilor Interne, art. 12 alin. (1) al Legii nr.283 din 28 ianuarie

2011 cu privire la Poliția de Frontieră, a pct.7 subpct.1), 2),3), 4), 5), 6), 14), 21), 23) și 25) al Statutului disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 409 din 07 iunie 2017, manifestate prin încălcarea măsurilor de asigurare a integrității profesionale, în special a normelor de etică și deontologie, precum și denigrarea imaginii și prestigiului instituției.

Reclamantul consideră că ordinul enunțat este ilegal și pasibil de a fi anulat în totalitate din următoarele considerente.

A indicat că ancheta de serviciu a fost inițiată la 19 august 2019 și a fost condusă de către șeful adjunct al Direcției Inspecției Efectiv, comisar principal, Fiodor Bujag și finalizată la 16 octombrie 2019, iar la 17 octombrie 2019 a fost emis ordinul nr.1113/ps privind concedierea lui din funcție.

A specificat că, la 11 octombrie 2019, a expediat o sesizare către șeful Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, prin care a solicitat înlăturarea lui Fiodor Bujag de la conducerea anchetei de serviciu, motivând că are dubii privitor la imparțialitatea și obiectivitatea acestuia la examinarea cauzei sale, fiindcă anterior a avut conflicte cu reclamantul. Răspuns la această cerere nu a parvenit, respectiv nici persoana vizată în ea nu a fost înlăturată, continuând să conducă ancheta de serviciu.

A indicat că, la 15 octombrie 2019, șeful Direcției Inspecție Efectiv, comisarul Anatolii Țurțurica, a informat Uniunea Sindicală a DR „Nord” despre existența cauzei disciplinare intentate în privința reclamantului și că în privința petentului urmează să fie aplicată sancțiunea disciplinară sub formă de concediere. În opinia reclamantului, notificarea Uniunii Sindicale a fost efectuată pur formal, or din materiale rezultă că ancheta de serviciu a fost finalizată la 16 octombrie 2019, iar la 17 octombrie 2019 a fost emis și ordinul de concediere.

Revenind la încălcările pe care le-ar fi comis, a indicat că în ordinul de sancționare nu este indicat clar pentru care abatere a fost sancționat, fiind enumerate repetitiv mai multe prevederi legale, care sunt legate mai mult de domeniul etic și deontologic.

A precizat că, pentru a atrage un funcționar public la răspundere disciplinară este necesară să fie întrunite cumulativ următoarele condiții: persoana trasă la răspundere trebuie să dețină calitatea de funcționar public, respectivul funcționar să fi săvârșit o abatere disciplinară prescrisă de lege, fapta ilicită să producă un rezultat periculos, să existe o legătură de cauzalitate între fapta ilicită și consecințele prejudiciabile.

Iar potrivit ordinului nr.1113/ps din 17 octombrie 2019, inspectorul principal Denis Tihii, șef al Sectorului poliției de frontieră „Lipcani”, a fost concediat pentru încălcări „manifestate prin încălcarea măsurilor de asigurare a integrității profesionale, în special a normelor de etică și deontologie, precum și denigrarea imaginii și prestigiului instituției”. În acest sens, consideră că primele două condiții necesare pentru atragere la răspundere disciplinară au fost întrunite.

Însă, referitor la condiția nr. 3) și 4), nu este clar stipulat care sunt consecințele socialmente periculoase ale încălcărilor comise de către Denis Tihii, cum pot fi ele apreciate, stabilite, calculate etc., și mai ales nu a fost demonstrată raportul de cauzalitate între faptele imputate și survenirea consecințelor prejudiciabile, abaterea disciplinară, în speță, trebuie să se afle într-o legătură cauzală cu rezultatul (prejudiciabil).

Reclamantul a susținut că răspunderea disciplinară poate fi angajată numai dacă sunt întrunite cumulativ toate elementele abaterii disciplinare, iar absența oricăreia dintre ele face ca abaterea și, pe cale de consecință, răspunderea să nu poată exista.

În paralel, prezumția de nevinovăție este un drept fundamental al omului, consfințit de către Declarația Universală a Drepturilor Omului (art. 11), Pactul Internațional al Drepturilor Civile și Politice (art.14 pct. 2), articolele 47 și 48 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, art.6 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Având în vedere faptul că în privința lui Denis Tihii a fost intentată o cauză penală (1-19159657-28-1-07102019), iar cauza a fost remisă Judecătoriei Edineț (sediul Briceni) spre examinare, fiind fixată abia data primei ședințe, este prematur și inadmisibil ca reclamantul să fie considerat vinovat în comiterea unei abaterii disciplinare, din moment ce nu a fost recunoscut vinovat de comiterea faptelor care au fost puse la baza săvârșirii încălcării pentru care a fost sancționat cu concediere, printr-o hotărâre judecătorească de condamnare definitivă.

Totodată, potrivit legislației muncii, și anume - art.76 lit. g) Codul muncii al RM, trimiterea în instanța de judecată a dosarului penal privind comiterea de către salariat a unei infracțiuni incompatibile cu munca prestată, pînă la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești reprezintă temei de suspendare a raporturilor de muncă, și nu de încetare a acestora.

Prin urmare, reclamantul a susținut că ordinul nr.1113/ps din 17 octombrie 2019 cu privire la concedierea funcționarului public cu statut special, Denis Tihii, este ilegal, abuziv și care urmează a fi anulat în totalitate, or, în lipsa unei sentințe de condamnare definitive în privința ultimului, atît timp cît operează principiul prezumției nevinovăției, reclamantul nu putea fi concediat pentru săvârșirea încălcărilor grave care i-au fost imputate.

Mai mult ca atât, admiterea unei persoane a cărei obiectivitate și imparțialitate este pusă la îndoială în calitate de persoană responsabilă de efectuare a anchetei de serviciu, înlăturarea căreia trebuia cel puțin să fie pusă în discuție, precum și lipsa avizului Organului Sindical, membru al căruia era reclamantul, reprezintă încălcare gravă a principiului legalității, transparenței, imparțialității și egalității.

Reclamantul a notat că speței îi sunt aplicabile și prevederile art. 90 din Codul muncii, deoarece stabilește răspunderea angajatorului pentru transferul sau eliberarea nelegitimă din serviciu. La acest capitol, a menționat că este căsătorit și are la întreținere 2 copii minori (un fiu în vîrstă de 4 ani și o fiică în vîrstă de 1 an), iar soția se află în concediu de îngrijire a fiicei în vîrstă de un an .

Este întreținătorul principal în familie și bunăstarea membrilor acesteia depinde direct de activitatea și remunerarea acestuia. Fiind eliberat nelegitim din serviciu, a fost lipsit de salariu, iar în consecință familia sa a rămas fără principala sursă de existență, deoarece reclamantul era unicul întreținător. Astfel, a indicat că trebuie să le asigure copiilor săi hrană suficientă și de calitate, cărți, jucării, articole vestimentare și încălțăminte, articole de igienă, activități prin care să le asigure o dezvoltare armonioasă și o copilărie fericită, precum și să-și întrețină și soția.

În acest context, concedierea reclamantului a avut consecințe negative în plan psihic și afectiv, manifestate prin stări de stres și anxietate, insomnie și depresie.

În drept, și-a întemeiat acțiunea în baza prevederile art. 6 alin. (1), art. 9, art.10, art. 11, art.12, art. 21, art. 25, art. 64, art. 206 alin.(1) lit. a), art. 207, art. 209, art.

211, art. 212, art.224 din Codul administrativ, art. 76, art. 87 alin. (1), art. 90 din Codul muncii, art. 21 din Constituția, pct.39, pct.47, subpct.1, pct.48, subpct.3 pct.57), subpct. 2) pct.68, subpct.1) pct.69 din Hotărârea Guvernului RM nr. 409 din 07 iunie 2017 cu privire la aprobarea Statutului disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, Hotărârea Guvernului nr. 201 din 11 martie 2009 privind punerea în aplicare a prevederilor Legii nr.158 - XVI din 4 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, art.6 paragr.1 și 2 al Convenției Europene a Drepturilor Omului, art. 8 din Codul de procedură penală.

Reclamantul a solicitat anularea ordinului nr. 1113/ps din 17 octombrie 2019 al Inspectoratului General al Poliției de Frontieră „cu privire la sancționarea disciplinară a funcționarului public cu statut special” al IGPF al Ministerului Afacerilor Interne, restabilirea lui Denis Tihii în funcția de șef al Sectorului Poliției de Frontieră ”Lipcani” al Direcției regionale ”Nord”, încasarea din contul pârâtului în beneficiul lui Denis Tihii a despăgubirii pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă în sumă totală de 67 453,07 lei, repararea prejudiciului moral în mărime de 10 000 lei și încasarea de la Inspectoratul General al Poliției de Frontieră în beneficiul lui Denis Tihii a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 6 000 lei.

Prin hotărârea din 13 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, cerere de chemare în judecată s-a respins, ca neîntemeiată.

Invocând ilegalitatea hotărârii instanței de fond, la 21 iulie 2020, Denis Tihii a depus apel împotriva hotărârii din 13 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

Prin decizia din 01 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, s-a casat hotărârea din 13 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani și s-a emis o decizie nouă potrivit căreia: s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Denis Tihii. S-anulat ordinul nr.1113/ps din 17 octombrie 2019 al Inspectoratului General al Poliției de Frontieră „cu privire la sancționarea disciplinară a funcționarului public cu statut special”. S-a restabilit Denis Tihii în funcția de șef al Sectorului Poliției de frontieră ”Lipcani” al Direcției regionale ”Nord”. S-a obligat Inspectoratul General al Poliției de Frontieră să achite lui Denis Tihii salariul pentru absența forțată de la muncă pentru perioada 18 octombrie 2019 – 01 iunie 2021. S-a încasat de la Inspectoratul General al Poliției de Frontieră în beneficiul lui Denis Tihii cheltuielile de asistență juridică în sumă de 6000 (șase mii) lei.

La 09 iunie 2021, Inspectoratul General al Poliției de Frontieră a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 01 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, care ulterior la 02 septembrie 2021 a fost completată cu motivare, solicitând casarea actului judecătoresc inferior, cu respingerea cererii de chemare depuse de Denis Tihii.

În argumentarea cererii de recurs, recurentul a invocat că nu este de acord cu decizia contestată, deoarece instanțele ierarhic inferioare la adoptarea acesteia nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei, a aplicat eronat normele de drept material și procedural.

În opinia recurentului, instanța de apel a constatat eronat că în motivarea ordinului de aplicare a sancțiunii disciplinare s-a făcut referire la informația din rechizitoriu de învinuire a intimatului, deoarece Inspectoratul General al Poliției de Frontieră a respectat cu strictețe normele imperative prevăzute la art. 118 din Codul Administrativ.

Recurentul a invocat că instanța de apel nu a ținut cont de prevederile art. 205 din Codul Administrativ și nu a verificat, care este cercul de persoane ale căror drepturi sunt afectate în speța dedusă judecării.

Conform art. 244 alin. (1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanță de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 01 iunie 2021, care a fost notificată recurentului la 04 iunie 2021, ce se confirmă prin recipisa anexată la materialele cauzei (vol. II, f.d. 41). Decizia motivată din 01 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost notificată Inspectoratului General al Poliției de Frontieră la 17 august 2021, fapt confirmat prin avizul poștal (vol. II, f. d. 51).

Prin urmare, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ menționează că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a depus recursul nemotivat la 09 iunie 2021, iar recursul motivat la 02 septembrie 2021, în termenul prevăzut de art. 245 din Codul administrativ.

La 21 octombrie 2021, prin intermediul poștei electronice, în adresa intimatului reprezentat de avocatul Alina Ursu, a fost expediată copia recursului depus de Inspectoratul General al Poliției de Frontieră, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței.

Prin referința din 29 octombrie 2021, Denis Tihii a menționat că decizia din 01 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău este întemeiată și respectiv recursul urmează a fi respins.

La 17 noiembrie 2021, examinând admisibilitatea recursului declarat de Inspectoratul general al Poliției de Frontieră, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție l-a numit spre examinare în fond, în complet de cinci judecători.

În conformitate cu art. 247 din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează și soluționează recursul fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, Curtea Supremă de Justiție poate decide citarea participanților la proces.

În speță, Colegiul nu consideră oportun de a cita participanții la proces pentru a se pronunța cu privire la problemele invocate în recurs, deoarece criticile recurentului Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, au fost expuse cu suficientă claritate.

Verificând argumentele invocate în recurs, pe baza materialelor din dosar, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție a ajuns la concluzia de admite recursul, de a casa decizia instanței de apel și de a emite o decizie nouă de menținere a hotărârii primei instanțe.

Așadar, analizând legalitatea deciziei instanței de apel în raport cu prevederile aplicabile la caz și criticile aduse în recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că, soluția dată de către instanța de apel este greșită, din considerentele ce urmează.

Potrivit art. 248 alin. (1) lit. c) din Codul administrativ, examinând recursul, Curtea Supremă de Justiție adoptă decizie prin care casează integral decizia instanței de apel și emite o nouă decizie.

În corespundere cu art. 21 alin. (1) din Codul administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente trebuie să acționeze în conformitate cu legea și alte acte normative.

Conform art. 22 alin. (1) din Codul administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Prin prisma art. 194 alin. (2) din Codul administrativ, în procedura de examinare a cererilor de recurs, hotărârile și deciziile contestate se examinează din oficiu în privința existenței greșelilor procedurale și aplicării corecte a dreptului material.

La fel, aplicabile sunt și prevederile art. 244 alin. (2) coroborate cu art. 231 alin. (2) din Codul administrativ, conform cărora pentru procedura de recurs se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva. Pentru procedura în apel se aplică corespunzător prevederile cap. II din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

În sensul art. 219 alin. (1) din Codul administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți.

Cercetând starea de fapt în baza materialelor și lucrărilor dosarului, Colegiul constată că, la 28 iulie 2014, Denis Tihii a fost angajat în cadrul Departamentului Poliției de Frontieră, iar la 02 mai 2017, numit în funcție de șef al Sectorului poliției de frontieră „Lipcani” al Direcției regionale Nord.

Conform răspunsului din 28 august 2019 al Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, oficiul „Nord”, la 01 august 2019, a fost pornită urmărirea penală în privința lui Denis Tihii în baza semnelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.46, 248 alin.(5) lit. b) și d) Cod penal .

La 19 august 2019, a fost inițiată ancheta de serviciu, în temeiul raportului șefului interimar al Direcției regionale Nord, comisar Ruslan Galușca. Ancheta de serviciu a fost inițiată pe faptul reținerii de către Serviciul Nord al Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, a șefului Sectorului poliției de frontieră „Lipcani”, inspector principal, Tihii Denis, bănuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 248 Cod penal, exprimat prin implicarea în facilitarea organizării trecerii prin contrabandă a produselor de tutungerie, inclusiv și a încălcărilor normelor de etică și deontologie.

În cadrul investigației disciplinare inițiate s-a stabilit că prin încheierea din 08 august 2019 a Judecătorei Bălți, s-a admis parțial demersul procurorului S. Railean și s-a aplicat în privința reclamantului măsura preventivă-arest la domiciliu pe un termen de 30 de zile de la data reținerii de la 07 august 2019 până la 06 septembrie 2019. Ulterior, mandatul de arest fiind prelungit pentru perioada 06 septembrie 2019-06 octombrie 2019.

La 20 august 2019, s-a suspendat ancheta de serviciu pe perioada aflării reclamantului în stare de arest – arest la domiciliu.

Conform ordinului din 09 septembrie 2019 al Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, Denis Tihii a fost suspendat din funcția publică cu statut special inspectorul principal, începând cu 07 august 2019, pe perioada arestului.

Prin ordinul nr.1081/ps din 07 octombrie 2019 al Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, s-a dispus reîncadrarea în funcție publică a inspectorului principal, Denis Tihii de la 07 octombrie 2019.

La 07 octombrie 2019, în baza raportului șefului adjunct al Direcției Inspecție Efectiv, comisar-principal, Fiodor Bujag, s-a reluat ancheta de serviciu nr A-145 din 29 august 2019.

Prin ordinul nr.1082/ps din 07 octombrie 2019 al Inspectoratului General al Poliției, a fost suspendat din funcția publică cu statut special, inspectorul principal Denis Tihii pe durata anchetei de serviciu, de pe 07 octombrie 2019.

La 07 octombrie 2019, șeful adjunct al Direcției Inspecție Efectiv al Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, comisar principal, Fiodor Bujag, a întocmit procesul-verbal referitor la consemnarea refuzului de a prezenta explicație de către Denis Tihii.

De asemenea se reține că, la 15 octombrie 2019, inspectorul principal, Denis Tihii a expediat o sesizare către șeful Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, prin care a solicitat înlăturarea persoanei responsabile de efectuarea anchetei de serviciu - Fiodor Bujag, pe motiv că ultimul ar avea un interes personal în cauza examinată în privința reclamantului, care ar pune la îndoială obiectivitatea și imparțialitatea sa.

Prin notificarea nr.35/13-110 din 15 octombrie 2019 a Direcției Inspecției Efectiv, a fost informat președintele Uniunii Sindicale a Direcției regionale „Nord” despre aceia că Denis Tihii urmează a fi sancționat disciplinar cu „concediere din funcția publică cu statut special”.

Iar prin Ordinul nr.1113/ps din 17 octombrie 2019 al Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, s-a ordonat, pentru comiterea încălcărilor grave, să fie sancționat disciplinar cu concedierea din funcția publică cu statut special inspectorul principal, Denis Tihii, șef al Sectorului Poliției de Frontieră „Lipcani” al Direcției Regionale „Nord”.

În rezultat, la 11 noiembrie 2019, Denis Tihii a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției de Frontieră cu privire la anularea ordinelor, restabilirea în funcția anterior deținută, încasarea din contul pârâtului în beneficiul reclamantului a despăgubirii pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă, cât și compensarea cheltuielilor de asistență juridică.

Prin răspunsul din 13 noiembrie 2019 a Inspectoratului General al Poliției de Frontieră (deja la etapa aflării cauzei pe rol), s-a comunicat reclamantului că cererea lui s-a considerat drept irelevantă, iar cazul raportat nu constituie temei pentru recuzarea persoanei de la efectuarea anchetei de serviciu, deoarece la 16 octombrie 2019 a fost finalizată și aprobată ancheta de serviciu din 19 august 2019.

Prin hotărârea din 13 iulie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, s-a respins cererea de chemare depusă de Denis Tihii, ca neîntemeiată (vol. I, f.d. 148-169).

Instanța de fond a stabilit că autoritatea publică a respectat procedura de aplicare a sancțiunii disciplinare, or, autoritatea publică pârâtă a acționat în corespundere cu prevederile art.59 din Legea nr. 288 din 16 decembrie 2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne.

Prima instanță a conchis că necătând la faptul că rezultatele anchetei de serviciu, care s-a finalizat cu concedierea reclamantului din funcție, sunt, în mare parte, bazate pe aceleași acțiuni ale lui Denis Tihii, care reprezintă elementele constitutive ale infracțiunii de contrabandă, iar vinovăția lui va putea fi considerată ca fiind legal stabilită doar după rămânerea definitivă a unei eventuale sentințe judecătorești de condamnare – angajatorul era în drept să inițieze o anchetă de serviciu și să-l concedieze din funcția deținută, dacă acțiunile angajatului conțin cumul ideal al infracțiunii penale imputate (contrabanda) și ale abaterilor disciplinare (ordinul nr.1113/ps), obiect al examinării prezentei cauze.

Instanța de fond a concluzionat că temei de încetare a raporturilor de serviciu a funcționarului public cu statut special, Denis Tihii, a constituit admiterea de către acesta a abaterilor disciplinare, manifestate prin nerespectarea normelor legale ce țin de nedivulgarea informațiilor de serviciu privind amplasarea patrului de frontieră și alte date ce țin de monitorizarea și supravegherea frontierei de stat între Republica Moldova și România, or, intentarea în privința unui polițist de frontieră a unui dosar penal pe contrabandă, instituie o prezumție obiectivă că acest polițist nu va putea servi în continuare cu bună-credință și diligență impusă de lege intereselor publice. Iar aplicarea celei mai aspre sancțiuni disciplinare, în astfel de circumstanțe, se consideră a fi necesară și echitabilă.

Prin decizia din 01 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis apelul depus de Denis Tihii. S-a casat hotărârea din 13 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani și s-a emis o decizie nouă, potrivit căreia: S-a admis cererea de chemare depusă de Denis Tihii. S-a anulat ordinul nr. 1113/ps din 17 octombrie 2019 al Inspectoratului General al Poliției de Frontieră „cu privire la sancționarea disciplinară a funcționarului public cu statut special”. S-a restabilit Denis Tihii în funcția de șef al Sectorului de Poliție de Frontieră „Lipcani” al Direcției Regionale „Nord”. S-a obligat Inspectoratul General al Poliției de Frontieră să achite lui Denis Tihii salariul pentru absența forțată de la muncă pentru perioada 18 octombrie 2019-01 iunie 2021. S-a încasat de la Inspectoratul General al poliției de Frontieră în beneficiu lui Denis Tihii cheltuielile de asistență juridică în sumă de 6000 lei.

Curtea de Apel Chișinău a notat că ordinul nr. 1113/ps din 17 octombrie 2019 al Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, cu privire la concedierea funcționarului public cu statut special a fost emis în cadrul unei proceduri viciate, în care nu a fost examinată cererea lui Denis Tihii cu privire la înlăturarea persoanei responsabile de efectuarea anchetei de serviciu - Fiodor Bujag, or reclamantul, prin cerere, a invocat temeiuri care ar pune la îndoială obiectivitatea și imparțialitatea persoanei responsabile de efectuarea anchetei de serviciu în privința lui. Mai mult, lui Tihii Denis i-au fost imputate în calitate de abatere disciplinară fapte preluate din rechizitoriul cauzei penale intentate în privința acestuia, în lipsa unei sentințe de condamnare definitive.

La rândul său, Colegiul reține că instanța de apel prin soluția pronunțată a interpretat eronat normele de drept material, reținând ilegalitatea și netemeinicia ordinului șefului Inspectoratului General al Poliției de Frontieră nr. 1113/ps din 17 octombrie 2019, prin care Denis Tihii a fost sancționat disciplinar cu sancțiunea disciplinară sub formă de „concediere”.

Or, această concluzie vine în contradicție directă cu prevederile legale, care nemijlocit stabilesc sancțiunile disciplinare ce pot fi aplicate funcționarilor publici cu statut special, la caz inspectorul principal.

În temeiul art. 57 din Legea nr. 288 din 16 decembrie 2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, se consideră abateri disciplinare acțiunile sau inacțiunile funcționarului public cu statut special, săvârșite cu vinovăție, care încalcă prevederile legilor, ale altor acte normative, restrîngerile, regimul de interdicții și incompatibilități din prezenta lege, cerințele din fișa postului.

Conform art. 58 alin. (1) din Legea nr. 288 din 16 decembrie 2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, în funcție de gravitatea faptelor comise și gradul de vinovăție, funcționarului public cu statut special i se pot aplica următoarele sancțiuni disciplinare: a) avertisment; b) mustrare; c) mustrare aspră; d) retrogradare cu un grad special; e) retrogradare în funcție; f) concediere din funcția publică cu statut special.

Normele de drept enunțate statuează că angajatorul, este în drept să sancționeze disciplinar salariații, optând pentru una dintre sancțiunile disciplinare, în condițiile legii, în cazul comiterii unei abateri disciplinare. Iar, la aplicarea sancțiunii disciplinare, angajatorul trebuie să țină cont de gravitatea abaterii disciplinare comise și de alte circumstanțe obiective.

În acest context, instanța de recurs indică că din conținutul ordinului nr. 1113/ ps din 17 octombrie 2019 al Inspectoratului General al Poliției de Frontieră „, cu privire la sancționarea disciplinară a funcționarului public cu statut special”, rezultă că prin admiterea unui management defectuos în funcția de șef al Sectorului poliției de frontieră „, Lipcani” al Direcției Regionale „Nord”, inspectorul principal, Denis Tihii, a generat riscuri la securitatea frontalieră prin organizarea incorectă a controlului frontierei de stat pe sectorul de responsabilitate.

În situația dată, angajatorul a concluzionat că Denis Tihii a încălcat prevederile art. 23 alin. (3) al Legii integrității nr. 82 din 25 februarie 2017, art. 38 alin. (1) lit. j), art. 50 lit. a) b), c), d), e), f), i), o), p) și r) și art. 58 alin. (1) lit. f) al Legii nr. 288 din 16 decembrie 2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, art. 12 alin. (1) al Legii cu privire la Poliția de Frontieră nr. 283 din 28 decembrie 2011 și pct. 7 subpct. 1), 2), 3), 4), 5), 6) 14), 21), 23), 25) și pct. 94 al Statutului disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin hotărîrea Guvernului nr. 409 din 07 iunie 2017.

Incidente speței sunt normele art. 12 alin. (1) lit. a), b), c), d), e) și f) al Legii cu privire la Poliția de Frontieră nr. 283 din 28 decembrie 2011 potrivit căreia, polițistul de frontieră are următoarele obligații: a) să respecte Constituția și legile Republicii Moldova, drepturile și libertățile fundamentale ale omului, b) să acționeze cu competență, responsabilitate și devotament pentru asigurarea ordinii și liniștii publice, protejarea și promovarea valorilor și intereselor naționale ale Republicii Moldova, inclusiv în condițiile unei amenințări pentru viața, sănătatea și proprietatea sa, c) să respecte jurământul depus și normele deontologice, d) să fie disciplinat și vigilent, să manifeste inițiativă și perseverență, să-și consacre activitatea profesională îndeplinirii competente, integre, corecte și conștiincioase a îndatoririlor de serviciu prevăzute de lege, e) să respecte principiile, normele și regulile specifice activității, f)

să asigure protecția secretului de stat și a altor informații cu accesibilitate limitată, a secretului surselor de obținere a acestora, să păstreze secretul activității desfășurate.

În conformitate cu prevederile art. 50 lit. a) b),c) d), e), f), i),o), p) și r) al Legii nr. 288 din 16 decembrie 2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, funcționarul public cu statut special are următoarele obligații: a) să respecte Constituția și legile Republicii Moldova, drepturile și libertățile fundamentale ale omului, să fie loial instituției din care face parte; b) să acționeze cu competență, responsabilitate și devotament pentru îndeplinirea atribuțiilor de serviciu, pentru protejarea și promovarea valorilor și intereselor naționale ale Republicii Moldova, inclusiv în condițiile în care viața, sănătatea și bunurile sale sânt amenințate, c) să respecte jurământul depus și normele deontologice, d) să fie disciplinat și vigilent, să manifeste inițiativă și perseverență, să-și consacre activitatea profesională îndeplinirii competente, integre, corecte și conștiincioase a atribuțiilor de serviciu, e) să respecte principiile, normele și regulile activității profesionale, f) să asigure protecția secretului de stat, a informațiilor privind datele cu caracter personal de care ia cunoștință în exercitarea atribuțiilor de serviciu și a altor informații cu acces limitat, a secretului surselor de obținere a acestora, să păstreze secretul activității desfășurate, i) să aibă un comportament integru în activitatea publică și în viața personală, o) să informeze șeful ierarhic superior și autoritățile competente cu privire la faptele de corupție ori de influență necorespunzătoare săvârșite personal sau cele săvârșite de către alți funcționari publici cu statut special despre care a luat cunoștință, p) să dea dovadă de demnitate în calitatea sa de funcționar public cu statut special și r) să informeze neîntârziat structura de resurse umane a entității din care face parte și autoritatea specializată a Ministerului Afacerilor Interne despre dobândirea calității procesuale de bănuit, învinuit sau inculpat, precum și despre măsurile procesuale penale dispuse ori hotărârile penale pronunțate împotriva sa.

Conform pct. 7 subpct. 1), 2), 3),4),5), 6) 14), 21), 23), 25) și pct. 94 al Statutului disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 409 din 07 iunie 2017, potrivit căruia Funcționarul este obligat:1) să respecte Constituția și legile Republicii Moldova, drepturile și libertățile fundamentale ale omului, să fie loial instituției din care face parte,2) să acționeze cu responsabilitate, competență și devotament pentru îndeplinirea atribuțiilor de serviciu, pentru protejarea și promovarea valorilor și intereselor naționale ale Republicii Moldova, inclusiv în condițiile în care viața, sănătatea și bunurile îi sunt amenințate, 3) să respecte jurământul depus și normele deontologice; 4) să fie disciplinat și vigilent, să-și consacre activitatea profesională îndeplinirii competente, integre, corecte și conștiincioase a atribuțiilor de serviciu, 5) să respecte principiile, normele și regulile activității profesionale, 6) să asigure protecția secretului de stat, a informațiilor privind datele cu caracter personal de care ia cunoștință în exercitarea atribuțiilor de serviciu și a altor informații cu acces limitat, să nu divulge sursele de obținere a acestora, să păstreze secretul activității desfășurate.

Codul de etică și deontologie al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 629 din 08 august 2017, statuează la pct. 4 că, conduita profesională a funcționarului public cu statut special se bazează pe următoarele principii: subpct. 7) profesionalismul –

îndeplinirea atribuțiilor de serviciu cu responsabilitate, competență, eficiență, promptitudine și corectitudine; 11) loialitatea, obligația de a servi cu bună credință instituția în care activează, precum și interesele legitime ale cetățenilor, a se abține de la orice act sau faptă care poate prejudicia imaginea, prestigiul sau interesele legale ale instituției; subpct. 16) integritatea morală, adoptarea unui comportament conform normelor etice acceptate și respectate în societate.

La punctul 5 din Codul de etică și deontologie al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, este indicat că funcționarul public cu statut special ocrotește și promovează următoarele valori morale și profesionale: subpct. 3) onoarea și demnitatea, calități ce se manifestă prin reputația, autoritatea personală și devotamentul față de datoria civică și de serviciu.

Analizând ordinul contestat în raport cu circumstanțele de fapt ale cauzei și normele legale citate mai sus, instanța de recurs constată, că instanța de fond corect a ajuns la concluzia că ordinul Inspectoratului General al Poliției de Frontieră nr. 1113/ps din 16 februarie 2018 „cu privire la sancționarea disciplinară a funcționarului public cu statut special”, a fost emis în strictă conformitate cu legislația în vigoare. Iar, concluziile Curții de Apel Chișinău se bazează pe o interpretare greșită a circumstanțelor cauzei și cadrului normativ, aferent emiterii ordinului de aplicare a sancțiunii disciplinare funcționarului public cu statut special, Denis Tihii.

Totodată, Colegiul reține că instanța de apel în susținerea ilegalității ordinului de sancționare disciplinară emis în privința lui Denis Tihii a ținut cont în mod prioritar de următoarele argumente: motivarea ordinului redă de fapt învinuirea adusă intimatului în cauza penală intentată în privința acestuia și faptul că la momentul emiterii ordinului contestat și nici pînă în prezent în privința lui Denis Tihii nu există o hotărîre judecătorească de condamnare definitivă, din care să rezulte confirmarea vinovăției acestuia.

Colegiul menționează că în conformitate cu art. 38 alin. (1) lit. j) al Legii nr. 288 din 16 decembrie 2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, raportul de serviciu al funcționarului public cu statut special poate să înceteze pentru comiterea unei încălcări grave.

Astfel, dreptul la muncă nu este un drept absolut, acesta poate fi îngrădit în limitele stabilite de lege.

În acest context, este de menționat faptul că, pentru o singură abatere disciplinară gravă inspectorului principal îi poate fi aplicată chiar și sancțiunea disciplinară „eliberare din serviciu”.

Iar, în cadrul anchetei de serviciu, inițiate la data de 19 august 2019 în privința lui Denis Tihii s-a stabilit cu certitudine că intimatul, fiind persoană cu funcție de conducere în cadrul Sectorului încredințat, a admis un management defectuos în funcția de șef al sectorului poliției de frontieră, ”Lipcani” al Direcției regionale Nord ce s-a manifestat prin nerespectarea normelor legale de nedivulgare a informațiilor de serviciu privind amplasarea patrului de frontieră și alte date ce țin de monitorizarea și supravegherea frontierei de stat între Republica Moldova și România, astfel generând riscuri la securitatea frontalieră.

Or, aceste încălcări constituie abateri disciplinare pentru comiterea cărora poate fi aplicată sancțiunea disciplinară - concediere din funcție.

Prin urmare, Colegiul subliniază că abaterea disciplinară comisă de Denis Tihii se probează în baza raportului din 19 august 2019 al șefului interimar al Direcției

regionale Nord, comisar Ruslan Galușca, concluziile anchetei de serviciu din 16 octombrie 2019, rapoartelor și scrisorilor, toate acestea fiind în coraborare și anexate la materialele cauzei. Mai mult ca atât din concluzia anchetei de serviciu, la aplicarea sancțiunii disciplinare lui Denis Tihii au fost luate în considerare toate circumstanțele reale, împrejurările obiective în care au fost comise acțiunile/inacțiunile ilegale, cât și cele personale (împrejurări subiective), care au legătură cu angajatul. Cele nominalizate supra, denotă faptul că Inspectoratul General al Poliției de Frontieră a respectat întru totul principiul comprehensibilității și transparenței acțiunilor, asigurând participarea neîngrădită la procedura administrativă a lui Denis Tihii, prin asigurarea posibilității de a se apăra în privința faptei imputate, oferindu-i posibilitatea de a depune explicații în procedura disciplinară, precum și de a prezenta probe.

Astfel, raportând circumstanțele expuse mai sus la cadrul legal invocat, se constată că Denis Tihii a admis încălcarea normelor citate și a acționat în contradicție cu dispozițiile cadrului legal pertinent. Or, s-a stabilit cu certitudine că Denis Tihii a admis în activitatea sa abateri disciplinare prin încălcarea disciplinei muncii, a prevederilor fișei postului, Codului de etică și deontologie al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne și Statutului disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, ceea ce este inadmisibil, încălcând astfel imaginea publică a instituției unde a activat.

În continuare, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție apreciază ca fiind greșită poziția instanței de apel precum că odată ce Denis Tihii nu a fost sancționat penal pentru acțiunile imputate, acesta nu poate fi sancționat disciplinar.

La acest capitol se rețin prevederile art. 56 alin. (1) din Legea nr. 288 din 16 decembrie 2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, care reglementează că, funcționarul public cu statut special care încalcă cu vinovăție competențele legale și atribuțiile de serviciu ce îi revin este tras la răspundere disciplinară, civilă, contravențională sau penală, în funcție de gravitatea situației.

Subsecvent, respectarea disciplinei muncii în activitatea de serviciu nu se limitează numai la neadmiterea unor infracțiuni sau contravenții prin acțiunile/inacțiunile lui Denis Tihii, dar și prin respectarea prevederilor actelor normative în vigoare care reglementează nemijlocit disciplina muncii.

Faptul că în privința intimatului nu a fost adoptată o sentință, nu denotă că angajatorul nu era în drept să inițieze în privința acestuia o anchetă de serviciu și să-l atragă la răspundere disciplinară, în situația în care în acțiunile angajatului s-au depistat abateri disciplinare.

La acest segment, instanța de recurs notează că în pct. 80 și 81 al hotărârii nr. 24 din 14 septembrie 2016, Curtea Constituțională a reținut că în jurisprudența sa, Curtea Europeană și-a expus poziția asupra domeniului de aplicare a articolului 4 din Protocolul 7 la Convenția Europeană. Astfel, dispozițiile art. 4 din Protocolul 7 nu se aplică în situația concursului ideal de infracțiuni, adică atunci când una și aceeași faptă constituie două infracțiuni distincte (cauza Oliveira vs. Elveția, hotărârea din 30 iulie 1998, §27; cauza Goktan vs. Franța, hotărârea din 2 iulie 2002, §50), după cum textul nu împiedică faptul ca aceeași persoană să facă obiectul, pentru același act, atât

al urmăririi penale, cât și al unei alte acțiuni cu caracter diferit, spre exemplu, al unei proceduri disciplinare. Această opinie a fost reținută și în Raportul explicativ la Protocolul nr.7. Cumulul răspunderii disciplinare cu răspunderea penală este posibil numai dacă fapta săvârșită cu vinovăție de către salariat constituie atât abatere disciplinară, cât și infracțiune. Totodată, această formă de cumul este posibilă fără a se încălca prin aceasta principiul non bis in idem, dat fiind faptul că fiecare dintre normele juridice avute în vedere ocrotesc relații sociale diferite, iar principiul interzice numai aplicarea pentru aceeași faptă ilicită a două sau mai multe sancțiuni de aceeași natură.

Totodată, Curtea Constituțională la pct. 21 din decizia nr. 104 din 07 octombrie 2019 de inadmisibilitate a sesizării nr. 69g/2019 privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din art. 38 alin. (1) lit. j) din Legea privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, a statuat că în conformitate cu art. 4 din Legea privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, funcționarul public cu statut special aflat în/sau în legătură cu exercitarea funcției este reprezentant al statului și exercită puterea publică în condițiile legii. Natura profesională distinctă a funcției publice cu statut special este determinată de tipul, sarcinile și condițiile de exercitare a atribuțiilor de serviciu, fapt ce impune asumarea unei conduite speciale și restricții individuale, restrângerea exercițiului unor drepturi fundamentale și instituirea de incompatibilități. Iar potrivit articolului 15 alin. (9) al Legii menționate, la angajare, funcționarul public cu statut special ia cunoștință, contra semnătură, de normele deontologice aplicabile, de restricțiile și interdicțiile stabilite prin lege.

Prin urmare, în virtutea statutului lor, persoanelor în cauză le este interzis să abuzeze de calitatea lor oficială și să compromită, prin activitatea lor privată ori publică, prestigiul funcției sau al instituției din care fac parte.

Astfel, funcționarul public cu statut special are obligația să aibă un comportament integru în activitatea publică și în viața personală și să dea dovadă de demnitate în calitatea sa de funcționar public cu statut special.

Mai mult, funcționarii publici cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne posedă o pregătire și o cultură juridică specială. În virtutea acestei pregătiri, Denis Tihii urma să estimeze care acțiuni trebuiau a fi calificate drept factori de risc, care prejudiciază organele de drept, precum și valorile sociale și morale ale profesiei. Or, obligația de a avea un comportament demn reiese din statutul pe care îl deține și funcția de conducere, care din start nu îi permite intimatului de a face abuz de aceasta, de admiterea cărorva acțiuni sau inacțiuni din partea funcționarului public cu statut special.

Așadar, decizia de a înceta raporturile de serviciu prin concediere nu implică o presupunere asupra vinovăției funcționarului cu statut special și nici nu exprimă o îndoială asupra nevinovăției intimatului în cauza penală, ci reprezintă o măsură de precauție ce ține de apărarea interesului public.

La fel este eronată și concluzia instanței de apel privitor la faptul că motivarea ordinului redă de fapt învinuirea adusă intimatului în cauza penală intentată în privința acestuia.

Conform art. 31 din Codul administrativ, actele administrative individuale și operațiunile administrative scrise trebuie să fie motivate.

Potrivit art. 118 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, motivarea este operațiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. În motivare se indică temeiurile esențiale de drept și de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. Din motivarea deciziilor discreționare trebuie să poată fi recunoscute și punctele de vedere din care autoritatea publică a reieșit la exercitarea dreptului discreționar. Motivarea trebuie să se refere și la argumentele expuse în cadrul audierii. Motivarea completă a unui act administrativ individual cuprinde: a) motivarea în drept – temeiul legal pentru emiterea actului administrativ, inclusiv formele procedurale obligatorii pe care se bazează actul; b) motivarea în fapt – oportunitatea emiterii actului administrativ, inclusiv modul de exercitare a dreptului discreționar, dacă este cazul; c) în cazul actelor administrative defavorabile – o descriere succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului: investigații, probe, audieri, opinii ale participanților contrare conținutului final al actului etc.

Astfel, din normele citate supra, Colegiul constată că ordinul de aplicare a sancțiunii disciplinare emis în privința lui Denis Tihii este motivat și detaliat, fiind indicate toate temeiurile ce au justificat emiterea acestuia. Motivarea ordinului contestat conține temeiurile de fapt și de drept, de care a ținut cont angajatorul la aplicarea sancțiunii disciplinare în privința lui Denis Tihii.

Totodată, instanța de recurs notează că decizia de a trage la răspundere disciplinară pe Denis Tihii a fost ghidată de următoarele încălcări comise de către ultimul: a organizat incorect controlul frontierei de stat pe sectorul de responsabilitate, contrar pct. 17 al Codului de etică și deontologie al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 629 din 08 august 2017 și art. 12 alin. (1) lit. f) al Legii cu privire la Poliția de Frontieră nr. 283 din 28 decembrie 2011, a furnizat unor terțe persoane informația cu caracter secret privind dislocarea și amplasarea patrului poliției de Frontieră, art. 50 lit. r) al Legii nr. 288 din 16 decembrie 2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne nu a informat structura de resurse umane a Inspectoratului și autoritatea specializată a Ministerului Afacerilor Interne despre dobândirea calității procesuale de bănuț, învinuit sau inculpat și despre măsurile procesuale penale dispuse ori hotărârile penale pronunțate împotriva sa, nu a organizat în mod corect amplasarea patrului Poliției de Frontieră, pct. 13 subpct a denigrat imaginea poliției de Frontieră.

Prin urmare, Inspectoratul General al Poliției de Frontieră la emiterea actului administrativ individual – ordinul nr. 1113/ps din 08 august 2019, a respectat întocmai prevederile legale, fiind indicate amănunțit toate circumstanțele de fapt și de drept, abaterea disciplinară comisă de Denis Tihii, precum și legătura de cauzalitate între faptele imputate și consecințele acesteia.

Așadar, instanța de recurs reține că la caz, actul administrativ privind aplicarea sancțiunii disciplinare intimatului a fost emis în strictă conformitate cu cerințele legale.

În concluzie completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție acceptă criticile formulate de către autoritatea recurentă în susținerea netemeinicii cererii de chemare în judecată.

Mai mult, în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că persoanele care exercită o activitate profesională trebuie să dea dovadă de o prudență mai mare în cadrul activității lor și este de așteptat ca acestea să-și asume riscurile inerente activității lor (Sekmadienis Ltd. v. Lituania, 30 ianuarie 2018, § 65; Satakunnan Markkinapörssi Oy și Satamedia Oy v. Finlanda [MC], 27 iunie 2017, § 145) (DCC nr. 143 din 16 decembrie 2019, §§ 26-27).

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că hotărârea instanței de fond este legală și întemeiată, iar decizia instanței de apel a fost emisă cu interpretarea eronată a circumstanțelor faptice și a normelor de drept material, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul depus de Inspectoratul General al Poliției de Frontieră, de a casa decizia din 01 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău și a emite o nouă decizie, prin care se menține hotărârea din 13 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani.

În conformitate cu art.248 alin. (1) lit. c) din Codul administrativ, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admite recursul depus de Inspectoratul General al Poliției de Frontieră.

Se casează integral decizia din 01 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău și se emite o nouă decizie, prin care se menține hotărârea din 13 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Denis Tihii împotriva Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă și încasarea cheltuielilor de asistență juridică.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Tamara Chișca - Doneva

Judecătorii

Maria Ghervas

Nina Vascan

Victor Burduh

Nicolae Craiu